

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Matěj Říha
Název bakalářské práce: Anglická citoslovce a jejich české ekvivalenty
English Interjections and their Czech Equivalents
Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Ludmila Zemková, Ph.D.
Oponent bakalářské práce: Mgr. Jaroslav Emmer

I. Cíl práce a jeho naplnění:

1. Cíl práce byl stanoven a naplněn v souladu s tématem

2. Cíl práce byl naplněn s drobnými nedostatky
3. Cíl práce byl adekvátní, ale jen částečně naplněný
4. Stanovený cíl nebyl naplněn

II. Struktura práce:

1. Logická, jasná a přehledná

2. Přiměřená
3. Uspokojivá
4. Nevhodná

III. Práce s literaturou:

1. Výborná: zvoleny a použity vhodné prameny v patřičném rozsahu, přesná práce s citacemi, kritická analýza zdrojů

2. Velmi dobrá práce s adekvátními prameny v patřičném rozsahu

3. Průměrná práce s literaturou
4. Slabá, chybná nebo nedostačující

IV. Formální stránka:

1. Odpovídá všem stanoveným požadavkům

2. Obsahuje drobné formální chyby

3. Nesplňuje některé zásadní požadavky
4. Nesplňuje většinu stanovených požadavků

V. Jazyková úroveň práce:

1. Výborná

2. Velmi dobrá
3. Dobrá
4. Podprůměrná

VI. Náročnost zpracování tématu:

1. Velmi vysoká

2. Vysoká

3. Střední
4. Nízká

Vyjádření oponenta bakalářské práce:

Česky psaná bakalářská práce „Anglické citoslovce a jejich české ekvivalenty“ je svým názvem trochu zavádějící, jelikož se primárně jedná o studii užití citoslovců v jednom konkrétním díle a jeho překladu. Proto si myslím, že by zkoumané dílo mělo zaznít i v názvu, aby název lépe odrážel obsah práce. Práce je tradičně rozdělena na část teoretickou a praktickou.

V teoretické části autor představuje citoslovce jako slovnědruhovou jednotku jazyka a věnuje se klasifikaci i kvalifikaci citoslovců, zejména v kontrastu s částicemi a příslovci. Zde jde primárně o problematiku vycházející z českého jazyka, jelikož angličtina slovnědruhovou kategorii částic nemá, a i v případě příslovců není jejich odlišení od citoslovců příliš komplikované. Autor zároveň poukazuje na „současné“ neshody panující okolo citoslovců, nicméně citaci Prisciana (str. 14) osvětluje dnes konvenční vnímání citoslovců jako svébytného slovního druhu, který se nezapojuje do syntaktické struktury – jedná se především o pragmatický prvek, který je ve většině případů gramaticky nezávislý na informační struktuře věty. Nechybí zásadní dělení na primární a sekundární citoslovce, dále pak autor rozlišuje tři hlavní druhy citoslovců dle jejich primární funkce, popisuje jejich formu a tvorbu. Závěr teoretické části je věnován popisu předkladatelských postupů, s nimiž autor posléze pracuje v analytické části práce, a představení zkoumaného textu, jímž je v *Charlie and the Chocolate Factory* (česky *Karlík a továrna na čokoládu*).

Praktická část nejprve představuje metodiku analýzy, následně přechází v analýzu samotnou. Zde je nutno podotknout, že není úplně zřejmé, jakým způsobem probíhalo automatické vyhledávání citoslovců (str. 30), jelikož autor zmiňuje pouze program MS Excel a ten korpusovými funkcemi nedisponuje. Výsledky svého bádání autor prezentuje přehledně pomocí tabulek a komentáře, v závěru uvádí též poměrné zastoupení jednotlivých druhů a míru ekvivalence při překladu. Zde si nejsem jist, zda se jedná o spolehlivá data, jelikož mám určité výhrady k určování toho, co je považováno za ekvivalentní/odlišná citoslovce při srovnání s překladem.

Práce je psána kultivovanou češtinou, která odpovídá odbornému stylu. Prohřešků proti jazykové normě není mnoho, nicméně autor má občas problém s rodem slova *citoslovce*, ale i dalšími středními rody. Namátkou uvádím: „...citoslovce (...) mohou samy o sobě...“; „tyto pravidla“ (oboje str. 10); „citoslovce v mluveném projevu mohou být doprovázeny“ (str. 13).

Přes jisté výtky uvedené výše bych chtěl autor pochválit za praktickou část, jelikož se jedná o pracný a časově náročný výzkum (od sběru dat po analýzu).

Vzhledem k tomu, že práce splňuje veškeré požadavky kladené na tento typ prací, ji doporučuji k ústní obhajobě.

Navrhované hodnocení: **velmi dobře**

Otázky k obhajobě

- 1) Z jakého důvodu jste si vybral pro srovnání citoslovcí zrovna literární dílo?
- 2) Jakým způsobem, vedle vlastního čtení, jste v textu citoslovce vyhledával?
- 3) Při posuzování ekvivalence překladu citoslovcí uvádíte *Comprehensive English-Czech/Czech-English Dictionary* jako svůj hlavní referenční zdroj. U většiny citoslovcí je však sémantická složka upozaděna a jde zejména o jejich pragmatickou funkci. Do jaké míry lze tedy spoléhat na překladový slovník při určování ekvivalence?

Podpis oponenta bakalářské práce:

Datum: 1. 9. 2022